

Ο ΤΖΟΚΕΪ ΜΟΥ

ΜΟΥ ΑΡΕΣΕΙ ΝΑ ΔΟΥΛΕΥΩ στα Επείγοντα – τουλάχιστον γνωρίζεις άντρες εκεί. Αληθινούς άντρες, ήρωες. Πυροσβέστες και τζόκεϊ. Έρχονται συνέχεια στα Επείγοντα. Οι τζόκεϊ έχουν υπέροχες ακτινογραφίες. Σπάνε συνέχεια κόκαλα, αλλά απλώς τα επισκευάζουν πρόχειρα και σπεύδουν να πάρουν μέρος στην επόμενη ιπποδρομία. Οι σκελετοί τους μοιάζουν με δέντρα, με ανασυναρμολογημένους βροντόσαυρους. Με ακτινογραφίες του Αγίου Σεβαστιανού.

Αναλαμβάνω τους τζόκεϊ επειδή μιλάω ισπανικά και οι περισσότεροι είναι Μεξικανοί. Ο πρώτος τζόκεϊ που γνώρισα ήταν ο Μουνιόζ. Θε μου. Γδύνω συνέχεια ανθρώπους, και δεν είναι σπουδαία υπόθεση, λίγα λεπτά παίρνει μονάχα, και ιδού, ο Μουνιόζ κείται εκεί, αναίσθητος, μια μινιατούρα αζτέκιου Θεού. Καθώς η στολή του είναι υπερβολικά πολύπλοκη, ήταν σαν να εκτελούσα μια εξεζητημένη τελετουργία. Εκνευριστική, γιατί διαρκούσε υπερβολικά, όπως στον Μισίμα¹ όπου χρειάζονται τρεις σελίδες ώσπου να αφαιρέσει το κιμονό της μια κυρία. Το βαθυπόρφυρο σατέν πουκάμισό του είχε πολλά κουμπιά κατά μήκος του ώμου και σε κάθε μικροσκοπική μανσέτα το παντελόνι του ήταν στερεωμένο με περίπλοκα δεσίματα, προ-κολομβιανούς κόμπους. Οι μπότες του μύριζαν κοπριά και ιδρώτα, αλλά ήταν μαλακές και λεπτεπίλεπτες σαν της Σταχτοπούτας. Συνέχιζε να κοιμάται – ένας μαγεμένος πρίγκιπας.

1. Γιούκιο Μισίμα (1925-1970): Ιάπωνας συγγραφέας και σκηνοθέτης.

Άρχισε να φωνάζει τη μητέρα του προτού καν ξυπνήσει. Δεν κρατούσε απλώς το χέρι μου, όπως κάποιои ασθενείς, αλλά γαντζώθηκε στον λαιμό μου, ολολύζοντας, Mamacita! Mamacita!² Ο μόνος τρόπος ν' αφήσει τον δρ Τζόνσον να τον εξετάσει ήταν να τον κρατάω στην αγκαλιά μου και να τον λικνίζω σαν μωρό. Ήταν μικροσκοπικός σαν παιδί αλλά δυνατός, μυώδης. Ένας άντρας στην ποδιά μου. Ένας ονειρικός άντρας; Ένα ονειρικό μωρό;

Ο δρ Τζόνσον σφούγγισε το μέτωπό μου ενώ μετέφραζα. Σίγουρα είχε σπάσει την κλείδα του, είχε τουλάχιστον τρία σπασμένα πλευρά, ίσως και διάσειση. Όχι, είπε ο Μουνιόζ. Έπρεπε να τρέξει στις αυριανές ιπποδρομίες. Πήγαινε τον στο ακτινολογικό, είπε ο δρ Τζόνσον. Μια και δεν ήθελε να ξαπλώσει στο φορείο, τον κουβάλησα ως το τέλος του διαδρόμου, σαν τον Κινγκ Κονγκ. Έκλαιγε τρομοκρατημένος, τα δάκρυά του μούσκεψαν το στήθος μου.

Περιμέναμε στη σκοτεινή αίθουσα να εμφανιστεί ο χειριστής του ακτινογραφικού μηχανήματος. Προσπαθούσα να τον ηρεμήσω, όπως θα έκανα μ' ένα άλογο. *Cálmate, lindo, cálmate.*³ *Despacio... despacio.* Σιγά... σιγά. Ησύχασε στην αγκαλιά μου, άρχισε να ξεφυσάει και να ροχαλίζει απαλά. Χάιδεψα την εξαίσια πλάτη του. Την είδα να ανατριχιάζει και να μαρμαίρει, όπως η ράχη ενός υπέροχου πουλαριού. Ήταν θαυμάσιο.

2. Μαμάκα, μανούλα (ισπανικά στο πρωτότυπο).

3. Ηρέμησε, ομορφούλη, ηρέμησε (ισπανικά στο πρωτότυπο).